

## Բ Ա Ր Ո Յ Ա Կ Ա Ն

## ԲՆԱՐ ԱՆՅՈՅ

Երգէ քաղցրիկ քնարն Հայոց,  
Ի գազաթանց սուրբ Մասնաց,  
Ողջոյն սիրոյ տունալ ախանց,  
Ուր վեհ պարծանք զիւ ցաղանց,  
Ո՛վ զուր, մուսայք Հայոց մեծաց,  
Ընդէր ոստիք, ո՛հ ի լաց,  
Գիտեմ ասէք թէ, յ զի՛նչ հրճուանք  
Մինչ կորուսաք զմեր փառք,  
Ահա երկին սրբափաղ,  
Պայծառ արփին ոսկեփաղ,  
Նազէ լուսինն փայլ ի փայլ,  
Աստեղք ցոլան վառ ի վառ,  
Փթթին նարդոս և շուշան,  
Վարդ համասփիւռ անթառամ  
Ծաղկունք ամեն երփնաղան  
Ոսկեծղի շողջողան,  
Հրեշտակն Հայոց էջ սաւառնալ  
Զորջ Հայուն, անդ ի յիւրկնից մերս Հայ-  
րենեաց.  
Եւ սուրբ պսակ հիւսեալ զանդ գոռ սարդենիս,  
Ընդ եղենիս ու ընդ նոճիս,  
Թանմահ ճակատ Հայոց գնդին.  
Ոյք հայրենիք սիրեցին.  
Գնան, գոչեն, առուք հեղատահ ի կարկաջ,  
Ընդէն և զետք, անդէն և ծովք տան շատաշ,  
Ժայռք և քարինք ողորկելով,  
Զանցեալ զփառս, ո՛հ, սղալով,  
Աւաղ մանկտեաց մեր հայկազեան,  
Այսպէս անյոյս թափառական,  
Այսպէս տրտում, տխուր, և հէգ  
Լացցեն զաղէտս բազմավէպ,  
Լսէք արդեօք որդիք հայկեան,  
Զձայն քնարիս Արարատեան,  
Որ բարձրացեալ ի սուրբ լեռին,  
Ողբ և հառաչ հանեն յերկին.  
Այլ դու ո՛վ Տէր, ո՛վ Արարիչ, ո՛վ Աս-  
տուած,

Տուր զօրութիւն մանկտոյն Հայկայ վշտա-  
տանջ,  
Սուրբ սէր, անբիծ հաւատք, և յոյս և բերկ-  
րանք,  
Զի օրհնեսցեն քո սուրբ անուն յաւիտեան,  
Տացեն քեզ միշտ փառս և պատիւ անվախ-  
ձան.

ԹԻՒՐԻՆ ԵՄԻՆԵԱՆ ՕԵՐԵՆԵԱՆԵՂ:

ԵՄԻՆԵԱՆ

## ԱՐԱՐԱՏ

Թռչիլ փութաս, ո՛վ Արարատ,  
Քո սուրբ թևքդ ամանորոգ,  
Շքեղ անուամբ վեհին պանծաս,  
Ուր որ երթաս յաջող գնաս,  
Ուր որ դիմես ուր որ իջնաս,  
Քո ժիր թևքդ յառաջանաս.  
Թէ՛ հանդիպիս իմ աղնէից,  
Ինձ լաւ լուրեր բերել պիտիս,  
Նաեւ թռչիս ի հող օտար,  
Ուր կ'տեսնես շատ հայ եղբայր.  
Թէ բարեբաղդ թէ տարաբաղդ,  
Ողջոյն կ'տաս հարազատաց,  
Նորա կարօտ քեզ կան յաւէտ,  
Լսել բանից քոց օգտաւէտ.  
Գիտեմ լսեն քեզ շատ սիրով,  
Երթ քարոզեմ դու ջերմ սրտով,  
Փութան կրկնել յոյժ գոհ հոգով,  
Իմ հայ եղբարցն հեռաւոր.  
Թէ դուք տակաւ օտար հողում  
Պահէք անեղծ զհայ անուն,  
Պիտի պանաս միշտ Արարատ,  
Պարգալ մանկանցն հայկազանց.  
Որ չման յանդիտութեան,  
Այլ ասպարէզ բանան ուսման,  
Մեծ են քոյդ բանք, թէ Ազգային,  
Թէ կրօնական, բարոյական.  
Առ քեզ աւանդ տար զիրատ,  
Սիրել զկրօն զազգ և զհաւատ,  
Գիտեմ կ'երթաս և շուրջ կուգաս,  
Ուր որ երթաս յաջող գնաս,  
Թէ հարցանեն զհիւրեանց պետէն,  
Ասես կայ տէր ձեր ազգաշէն.

ՈՒՐ ՄԻՐԻՆ ԵՄԻՆԵԱՆ:

## Ա Ն Չ Ր Ե Ի

Մէկ հարուստ վաճառական ձիով վերադառ-  
նումէր տուն. նա գնումէր անտաւով. նա ունէր  
իր մօտ մէկ մախաղ (չամազան), որի մէջը կար  
շատ փող. վաճառականը չը շտապեց որովհետեւ  
եղանակը լաւ էր և նա յոյս ունէր, որ երեկոյեա-  
նը կ'հասնի տուն. նա մէկ ժամի չափ հիւրանո-  
ցումը մնաց, և յետոյ շարունակեց իւր ճանա-  
պարհը — մեծ ճանապարհով.

Եան կարծ երկինքը ծածկվեց ամպերով, վեր  
կացաւ քամի և սաստիկ անձրեւ եկաւ. վաճա-  
ռականին չուներ վերաբերու, և նա բոլորովին  
թրջուեց. Այս բանը նրան այնքան բարկացրեց  
որ նա լիսեց երկնքի վերայ տրտնջալ, որը ու-  
զարկելէր անձրեւ և որը ուշացրեց նրա ճանապար-  
հը. զորովհետեւ և տեսութիւնը ընտանեաց հետ



